

Art, er jeg overbevist om, at det Hele vilde blive til større Fordeel baade for Statskassen og for Almeenheden. Det maatte da være en Selvfølge, at vedkommende Selskab fik Lov til med Regjeringens Approbation at bestemme den Maade, hvorpaa det agtede at fordele og udparcellere Grundene i Overeensstemmelse med de i Loven givne Regler; naar det blev Tilfældet, troer jeg, at det Hele vilde komme langt hurtigere frem. — For ikke at forhale Discussionen, skal jeg nu gaae over til det sidste Punkt af noget større Betydning, som jeg vil tillade mig at berøre; det er Lovudkastets § 10. Naar det i første Udsnit af denne Paragraph hedder: „Ingen Udgift i Anledning af denne Lovs Gjennemførelse maa udredes af Finantserne uden efter særlig Bevilling ved Finantsloven“, finder jeg dette fuldkommen i sin Orden; thi det vil sikke Rigsdagens Indflydelse paa de Foretagender, der senere skulle udføres for Statens Regning, men jeg har nogen Betænkelighed ved den sidste Deel af Paragraphen, idet der nemlig deri allerede for det første Aar forlanges en Sum af 50,000 Rd. til forberedende Arbejder, samt til Begyndelse af Sløifning, Veis- og Gadeanlæg, Expropriationer m. m. Min Betænkelighed herved er den, at jeg frygter for, at Regjeringen gennem en saadan Bevilling let vil fristes ind paa at tage stærkere fat paa Foretagendet, end jeg egentlig anseer for rigtig. Jeg troer, at vore Bestræbelser maae gaae ud paa, at Regjeringens Virksomhed i Sagen bliver saa ringe som muligt, og jeg glæder mig over af Motiverne at see, at dette ogsaa er Krigsministerens Hensigt, men jeg finder, at man ved en Bevilling som den, der er foreslaaet i § 10, let vil komme til at modvirke sit eget Formaal. De Penge, der bevilges, bør hdes til bestemte og af Rigsdagen kjendte Formaal, saaledes at der foreligger en Oversigt og Beregning, hvoraaf man kan see, hvilket Udbytte man vil faae af Pengene, men fra Begyndelsen af at give Regjeringen en saa betydelig Bevilling, troer jeg i og for sig er farligt.

Jeg maa tilføje, at det forekommer mig, at man af dette Lovudkast kan see, at det er den ærede Krigsministers Tanke at ville lede den hele Sag. Jeg for mit Vedkommende har ikke

Noget derimod, idet jeg anerkjender, at den ærede Krigsminister har seet sig saameget om i Verden og vistnok har en saadan Indsigt i mange Forhold, som kan komme til Nytte ved denne Leilighed, at jeg ikke tvivler om, at han overordentligt godt i dette Tilfælde vil kunne varetage Statskassens Løb. Dernæst har den ærede Krigsminister ogsaa i Ingenieurcorpset en Assistance, som er rundelig udrustet med alt, hvad der hører til Contoirforretninger, og ved hvis Hjælp han paa en billig Maade kan faae Planer udarbejdede samt en heel Deel forberedende Arbejder gjort, som ellers vilde koste Betydeligt, men jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det neppe i og for sig kan siges at ligge nær for Krigsministeriet at lede et Foretagende af denne Art. Det er ikke Krigsministeriets nærmeste Opgave at udbringe Statsejendomme til den størst mulige Værdi, og saavel Rigsdagen som tidligere Rigsraadet har ved ikke faa Leiligheder anerkjendt dette, idet man har overgivet det Slags Sager til Finantsministeriet. Min Mening er, som jeg tillod mig at bemærke, ingenlunde den, at jeg i denne Henseende vil stille et Forslag til nærværende Udcast, men jeg har kun villet henlede Opmærksomheden paa, at man dog ikke skulde vanskeliggjøre, at en Overgang som den antyde i alt Fald senere kunde finde Sted, hvis det maatte ansees for hensigtsmæssigt.

Krigsministeren: Jeg skal kun tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til de Yttringer, som det ærede Medlem, der nu satte sig, har fremsørt. Jeg troer, at det ærede Medlem ikke har gjort den Distinction, som det er nødvendigt at gjøre mellem Fæstningsværkeres Nedlægning og deres Sløifning. Naar det ærede Medlem nemlig udtalte Frygt for, at der skulde komme et overordentligt stort Quantum Byggegrunde paa Markedet paa een gang som Følge af, at Fæstningen blev nedlagt, da forudsætter jo dette, at Fæstningsværkerne ere sløifede og omformede til Byggegrunde, men dette er ikke Regjeringens Tanke. Regjeringens Tanke er kun den, efterhaanden at sløife Fæstningsværkerne. Det er ogsaa udtalt, at den første Operation, som Regjeringen